

Η εορτή της Αγίας Μαρκέλλης της Χιοπολίτιδος στον τόπο του μαρτυρίου της

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Με βαθιά ευλάβεια και κατάνυξη, την οποία εξέφρασαν και με την πεζοπορία περισσότερων από 40 χιλιομέτρων, χιλιάδες χριστιανοί προσήλθαν ως προσκυνητές στο Ιερό Προσκύνημα της θαυματουργού [Αγίας Μαρκέλλης](#), στον τόπο του μαρτυρίου της, στη Βολισσό της Χίου.

Στον Μέγα Εσπερινό χοροστάτησε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Επιδαύρου κ. Νικόδημος, Γενικός Διευθυντής της Εκκλησιαστικής Κεντρικής Υπηρεσίας Οικονομικών (ΕΚΥΟ), συγχχοροστατούντος του οικείου Ποιμενάρχη, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκου, με τη συμμετοχή πολλών κληρικών.

Κατά το θείο κήρυγμα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Μάρκος, έχοντας ως αφετηρία τον στίχο από το Απολυτίκιο της Αγίας, «Τοῦ Κυρίου τοῖς νόμοις καί τοῖς θείοις διδάγμασι πειθομένη Μαρκέλλα», αναφέρθηκε στη σχέση μεταξύ της Ορθόδοξης Δογματικής Θεολογίας και της Χριστιανικής Ηθικής. Τόνισε ότι

πρόκειται για σχέση αιτίου και αποτελέσματος στην πνευματική ζωή των πιστών και στην πορεία τους προς την αγιότητα.

Στη συνέχεια, εμφανώς συγκινημένος, αναφέρθηκε με εγκωμιαστικά και πατρικά λόγια στον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Επιδαύρου κ. Νικόδημο, τον οποίο είχε μαθητή στις αρχές της δεκαετίας του 1990, όταν δίδασκε ως φιλόλογος καθηγητής στον Πειραιά. Όπως χαρακτηριστικά είπε, του δίδασκε «τη γλώσσα στην οποία οι Απόστολοι έγραψαν τον Λόγο του Θεού, οι Πατέρες διατύπωσαν τα Δόγματα της Εκκλησίας και οι υμνογράφοι δόξασαν τα μεγαλεία του Θεού».

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η στιγμή κατά την οποία ο Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος, με δάκρυα στα μάτια, απευθύνθηκε στον παλαιό μαθητή του λέγοντας: «Σε υποδέχομαι όπως ο Φοίνικας τον Αχιλλέα, ο Σωκράτης τον Πλάτωνα, ο Αριστοτέλης τον Αλέξανδρο, ο Πέτρος τον Μάρκο, ο Γαμαλιήλ τον Παύλο, ο Παύλος τον Τιμόθεο, ο Ιωάννης τον Πρόχορο, όπως ο Ιησούς τον Θεολόγο».

Ακολούθως, του απένειμε το παράσημο του Σταυρού του Αγίου Ισιδώρου της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρών και Οινουσσών τιμώντας τη φρόνηση, τη σύνεση, την εργατικότητα, την οξυδέρκεια και την εντιμότητα με τις οποίες διαχειρίζεται τα οικονομικά της Εκκλησίας, προς ενίσχυση της πνευματικής και φιλανθρωπικής διακονίας προς τους χριστιανούς.

Την κυριώνυμη ημέρα της εορτής τελέστηκε λαμπρό αρχιερατικό συλλείτουργο καθηγητή και μαθητή, παισιωμένοι από πολλούς κληρικούς. Τους ύμνους απέδωσε με εξαιρετικό τρόπο η Χορωδία του Συλλόγου Ιεροψαλτών Χίου «Ρωμανός ο Μελωδός», υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτη κ. Βασιλείου Χαμέτη.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Επιδαύρου κ. Νικόδημος αναφέρθηκε στο Αποστολικό Ανάγνωσμα από την Α΄ προς Κορινθίους Επιστολή και ιδιαίτερα στη φράση: «Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἑσταυρωμένον» (Α΄ Κορ. 1, 10-23), καθώς και στον βίο και τις αρετές της Αγίας Μαρκέλλας.

Αναλυτικά ο Θεοφιλέστατος ανέφερε:

«Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Χίου, Ψαρών και Οινουσσών, κύριε Μάρκε, Σεβαστοί Πατέρες, αγαπητοί μου αδελφοί, Είμαι ευγνώμων στον Κύριο ημών Ιησού Χριστό που με αξίωσε να επισκεφθώ τη Χίο, τον τόπο που γεννήθηκε, έζησε και μαρτύρησε η Αγία Μαρκέλλα, και να συνεορτάσουμε όλοι μαζί την ιερή μνήμη της.

Στη Χίο τη Μυροβόλο, όπως την αποκαλεί ο λαός μας, είναι έντονο το άρωμα των

φρούτων, ζωηρές οι μοσχοβολιές των λουλουδιών και γλυκύθυμη η αύρα των Μαστιχόδεντρων.

Όμως από ό,τι λένε τα βιβλία, η Χίος δεν ονομάστηκε Μυροβόλος μόνο για τις φυσικές ευωδίες της. Την έχει μυρώσει η Ιστορία της. Οι πνοές των Αγίων και των Μαρτύρων της, των μεγάλων Ποιητών, των Σοφών και των Ηρώων της. Η Χίος είναι ένα απείρανθο πνευματικό περιβόλι. Και η Αγία Μαρκέλλα ο πιο αγνός και ευωδιαστός ανθός του.

Όλοι οι Χιώτες γνωρίζουν ποια ήταν και πως έζησε. Και πως από το φονικό χέρι του πατέρα της μαρτύρησε για την πίστη της στον Χριστό. Όσοι αιώνες και αν διάβηκαν στο σημείο που σφαγιάστηκε η Αγία Μαρκέλλα, το κύμα δεν λέει να σβήσει το αίμα της. Πόσο ταιριάζει εδώ ο στίχος του Δροσίνη:

«Τα γιασεμιά κοκκίνισαν στον χρόνο της σφαγής σου, / πίνοντας αίμα αντί νερό στην αγιασμένη γή σου».

Είναι σαν να γράφηκε για την αγία Μαρκέλλα, και ας μιλά ο ποιητής για την άλλη σφαγή, την εθνική μας τραγωδία, τη σφαγή της Χίου.

Η εικόνα του Μαρτυρίου της Αγίας Μαρκέλλας και οι απεικονίσεις της Σφαγής της Χίου μιλούν από μόνες τους για την φρίκη που προκαλεί η αιμοσταγής βία, το ακρώτατο άδικο.

Η μεγαλύτερη όμως βιαιότητα στην ιστορία της ανθρωπότητας, είναι η Σταύρωση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Στο σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα ο άγιος Απόστολος Παύλος διατυπώνει μία από τις σπουδαιότερες αλήθειες της πίστεώς μας: «Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον».

Δεν λέγει ότι κηρύσσουμε έναν σοφό διδάσκαλο, έναν μεγάλο θαυματουργό ή έναν σπουδαίο ηθικό αναμορφωτή. Δεν ξεκινά καν από την Ανάσταση, που είναι η κορυφαία αποκάλυψη της θεότητας του Χριστού. Εστιάζει στον Σταυρό. Γιατί ο Χριστός πάνω στον Σταυρό αποκαλύπτει τον τρόπο με τον οποίο αγαπά ο Θεός τον άνθρωπο.

Η αγάπη του Θεού δεν εκφράζεται με επιβολή δυνάμεως, αλλά με θυσία. Η δόξα Του φανερώνεται μέσα από την ταπείνωση. Ο Θεός δεν καταργεί τον πόνο με μία πράξη παντοδυναμίας, αλλά εισέρχεται ο ίδιος στον πόνο, τον προσλαμβάνει και τον μεταμορφώνει σε οδό ζωής.

Αυτό ακριβώς ήταν ακατανόητο για τον κόσμο της εποχής του Αποστόλου Παύλου.

Οι Ιουδαίοι ανέμεναν έναν Μεσσία δυνατό, θριαμβευτή και ακαταμάχητο.

Οι Έλληνες αναζητούσαν τη σοφία, τη λογική και τη φιλοσοφία. Και ο Παύλος εμφανίζεται και διακηρύσσει έναν Θεό που σταυρώνεται. Έναν Θεό που φαίνεται αδύναμος. Γι' αυτό και γράφει ότι ο Εσταυρωμένος Χριστός είναι για τους Ιουδαίους σκάνδαλο και για τους Έλληνες μωρία.

Εκείνο όμως που οι άνθρωποι θεώρησαν αδυναμία, αποδείχθηκε η μεγαλύτερη δύναμη του Θεού. Διότι ο θάνατος, η ακρώτατη βία, δεν νικήθηκε με βία, αλλά με την ακρώτατη παντοδυναμία της αγάπης. Της αγάπης που πάντα στέγει, πάντα ελπίζει και τα πάντα υπομένει.

Για να κατανοήσουμε τη σημερινή εορτή της Αγίας Παρθενομάρτυρος Μαρκέλλας, θα πρέπει να κρατήσουμε το βλέμμα μας στον Εσταυρωμένο και Αναστάντα Χριστό. Γιατί δικός Του ακόλουθος υπήρξε η Αγία Μαρκέλλα. Η Εκκλησία δεν την τιμά επειδή απλώς υπήρξε γενναία και επειδή υπέμεινε με αξιοθαύμαστη καρτερία τα βασανιστήρια. Την τιμά γιατί παρέδωσε ολόκληρη την ύπαρξή της στον Κύριο και Τον ακολούθησε στον τρόπο της αγάπης, στο δρόμο της θυσίας.

Ο δικός της σταυρός υψώθηκε μέσα στο ίδιο της το σπίτι. Ο άνθρωπος που όφειλε να την προστατεύει έγινε ο διώκτης της. Ο ίδιος της ο πατέρας μεταβλήθηκε σε όργανο του κακού. Και όμως, η Αγία δεν παραδόθηκε στο μίσος. Δεν απάντησε στη βία με βία, αλλά ούτε και αρνήθηκε τον Χριστό για να σώσει τη ζωή της. Προτίμησε να χάσει τα πάντα παρά να χάσει το Παν. Αυτό είναι το κοινό όλων των μαρτύρων.

Ίσως όμως όλα αυτά φαίνονται μακρινά για τον σύγχρονο άνθρωπο. Πολλοί θα πουν ότι σήμερα δεν υπάρχουν διωγμοί, δεν υπάρχουν βασανιστήρια, δεν υπάρχουν αυτοκράτορες που ζητούν να αρνηθούμε την πίστη μας. Είναι αλήθεια ότι στον τόπο μας δεν ζούμε τέτοιες καταστάσεις. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι εξέλιπε το μαρτύριο. Κάθε εποχή έχει τον δικό της σταυρό.

Σήμερα ο χριστιανός καλείται να μαρτυρήσει τον Χριστό μέσα σε μια κοινωνία που πολλές φορές ζει σαν να μην υπάρχει Θεός.

Καλείται να μείνει τίμιος όταν η αδικία θεωρείται εξυπνάδα. Να παραμείνει καθαρός όταν η αγνότητα χλευάζεται. Να συγχωρήσει όταν ο κόσμος τον προτρέπει να εκδικηθεί. Να διατηρήσει την ειρήνη της καρδιάς του μέσα σε έναν κόσμο γεμάτο θυμό και διχασμό. Να παραμείνει πιστός στο Ευαγγέλιο όταν οι περισσότεροι θεωρούν ότι η πίστη είναι μια προσωπική υπόθεση χωρίς θέση στη δημόσια ζωή. Αυτό είναι το αναίμακτο μαρτύριο της εποχής μας.

Και ίσως πολλές φορές αποδεικνύεται δυσκολότερο από το μαρτύριο του αίματος, γιατί δεν διαρκεί μία στιγμή αλλά ολόκληρη τη ζωή.

Κάθε ημέρα καλούμαστε να σταυρώνουμε τον εγωισμό μας, να νικούμε τα πάθη μας, να μάθουμε να αγαπούμε, να υπομένουμε, να υπηρετούμε. Ο σταυρός του χριστιανού δεν είναι μόνο οι εξωτερικές δοκιμασίες. Είναι κυρίως η καθημερινή νέκρωση του παλαιού ανθρώπου, ώστε να γεννηθεί μέσα μας ο καινούργιος άνθρωπος, ο άνθρωπος του Χριστού.

Γι' αυτό και ο Κύριος δεν είπε απλώς «ακολουθήστε με». Είπε: «Όστις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι». Δεν υπάρχει μαθητεία χωρίς σταυρό. Δεν υπάρχει όμως ούτε σταυρός χωρίς Ανάσταση. Αυτή είναι η μεγάλη ελπίδα της Εκκλησίας. Ο σταυρός είναι πέρασμα. Είναι η γέφυρα που οδηγεί από τον θάνατο στη ζωή.

Αυτό ακριβώς έζησε η Αγία Μαρκέλλα. Ο δικός της σταυρός έγινε η είσοδός της στη δόξα του Θεού. Γι' αυτό και η Εκκλησία σήμερα πανηγυρίζει. Μνημονεύει την γέννηση της Αγίας στην αιώνια ζωή. Αιώνες τώρα η Χίος διατηρεί άσβεστη τη μνήμη της, γιατί οι άγιοι δεν ανήκουν στο παρελθόν.

Είναι ζωντανά μέλη της Εκκλησίας του Χριστού, πρεσβεύουν για εμάς και μας ενισχύουν στον δικό μας αγώνα.

Δεν είναι τυχαίο ότι πριν ακόμη μιλήσει για τον Εσταυρωμένο Χριστό, ο Απόστολος Παύλος απευθύνει μια θερμή παράκληση στους Κορινθίους να αποφεύγουν τις διαιρέσεις και τα σχίσματα. «Μεμέρισται ο Χριστός;» τους ρωτά. Μπορεί να χωριστεί ο Χριστός; Όταν ο άνθρωπος απομακρύνεται από τον Σταυρό, τότε αρχίζει να περιστρέφεται γύρω από τον εαυτό του. Τότε γεννώνται οι αντιπαραθέσεις, οι φιλοδοξίες, οι ανταγωνισμοί. Κάτω όμως από τον Σταυρό όλοι στεκόμαστε ίσοι. Όλοι έχουμε ανάγκη από το έλεος του Θεού. Όλοι σωζόμαστε μόνο από τη χάρη Του. Ο Σταυρός δεν χωρίζει. Ο Σταυρός ενώνει.

Αδελφοί μου, η Αγία Μαρκέλλα μας καλεί να αγαπήσουμε περισσότερο τον Χριστό. Όταν η καρδιά γεμίσει από την παρουσία Του, τότε ο άνθρωπος βρίσκει τη δύναμη να σηκώσει και τον δικό του σταυρό. Τότε οι δυσκολίες αποκτούν νόημα. Τότε ακόμη και ο πόνος γίνεται τόπος συναντήσεως με τον Θεό.

Ας παρακαλέσουμε, λοιπόν, σήμερα δι' ευχών Σας Σεβασμιωτάτέ μου, ας παρακαλέσουμε την Αγία ένδοξο Παρθενομάρτυρα Μαρκέλλα να πρεσβεύει για όλους μας, ώστε να αποκτήσουμε καρδιά σταθερή στην πίστη, καθαρή στην αγάπη και γενναία στις δοκιμασίες. Και όταν έρθει η ώρα του δικού μας σταυρού, μικρού

ή μεγάλου, να μη λησμονούμε ποτέ ότι προπορεύεται ο Εσταυρωμένος Κύριος, ο οποίος μετέβαλε τον Σταυρό από όργανο θανάτου σε σύμβολο ζωής και αιώνιας νίκης. Αμήν.»

Ακολούθησε η λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας της Αγίας, ενώ μετά την απόλυση ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος διένειμε χρηματικές χορηγίες σε όλους τους μαθητές της περιοχής, ανεξαρτήτως θρησκευματος, εθνικότητας, βαθμολογικής επίδοσης ή οικονομικής κατάστασης.

Στις λατρευτικές εκδηλώσεις παρέστησαν οι τοπικές αρχές, παιδιά από την Κατασκήνωση «Το Καράβι του Χριστού» της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου, καθώς και χιλιάδες πιστοί.

